

14.09.2023 Biblická hodina

Vzdych: „Pamätaj na celú cestu, ktorou ťa tých štyridsať rokov Hospodin, tvoj Boh, viedol po púšti, aby ťa pokoril a vyskúšal a poznal, čo je v tvojom srdci, či budeš zachovávať jeho príkazy, alebo nie.“ (VMojž 8,2) Amen.

Pieseň: Žalm č.: 72.: „Ó, Bože Kráľovi daj súdy...“

Modlitba:

Milostivý Bože náš!

Ďakujeme, že si nás zachoval na tento deň a môžeme vd'ačiť za to, že máme telesnú a duchovnú silu, aby sme Ťa hľadali a aby sme sa aj dnes s otvoreným srdcom budovali v Tvojej prítomnosti mocou Tvojho Svätého Písma.

Ďakujeme Ti, že si pre svojho Syna pripravený s odpustením hľadiet' na tie úprimné životy, v ktorých je pokánie a denne si pred Tebou vylievajú srdcia, aby si mohol očistiť to, čo je poškvrnené a špinavé. Vyznávame Ti, že v mnohých prípadoch sa stále nedokážeme natrvalo rozísť so svojimi hriechmi. Pomôž nám, aby sme nechceli riešiť problémy, na ktoré je už riešenie. Pomôž nám, aby sme sa nenechali unášať súdom, keď vidíme veľa nespravodlivosti okolo seba, ale dovoľme Ti pracovať, lebo Ty vynášaš na povrch pravdu. Ty ukončuješ všetky udalosti, ktoré sa dejú.

Ďakujeme, že aj dnes chceš zvýšiť našu dôveru v Teba, pretože potrebujeme živú vieru. V Tebe sme sa nikdy nesklamali, lebo Ty používaš svoju lásku ako prostriedok na to, aby si nás priblížil k sebe.

Prosíme, naplň nás milosťou, aby sme mohli hovoriť to, čo buduje. Vždy chceme poslúchať len Teba a nie ľudí. Učme sa v tomto školskom roku od Teba, Pane Ježišu Kriste, Ktorý si nám ukázal, čo je odpustenie a prijatie.

Príd' Duchu Svätý, žehnaj našej spolupatričnosti a daj nám to, čo naša duša najviac potrebuje. Pre vernosť Ježiša Krista nás prosíme, vypočuj. Amen.

Biblický text: Kniha Sudcov 20. kapitola

Čítam Božie Slovo, ktoré je zapísané v Knihe Sudcov v dvadsiatej kapitole nasledovne:

„Potom vyšli všetci Izraeliti a celá pospolitosť od Dánu po Beér-Šebu ako aj obyvatelia Gileádu a ako jeden muž sa zhromaždili pred Hospodina do Micpy. ² Náčelníci všetkého ľudu, všetky kmene Izraela sa dostavili do zhromaždenia Božieho ľudu. Bolo to štyristotisíc pešiakov, ozbrojených mečom. ³ Benjamínovci sa dopyčali, že Izraeliti vyšli hore do Micpy. Izraeliti sa pýtali: „Povedzte, ako sa mohol stať tento zločin?!“ ⁴ Nato Léviovec, muž zavraždenej ženy, odpovedal: „So svojou vedľajšou ženou som prišiel prenocovať do benjamínskej Gibey. ⁵ Gibejčania však povstali proti mne a v noci ma v tom dome obklúčili s úmyslom zabiť ma. Moju vedľajšiu ženu natoľko zneužili, že zomrela. ⁶ Nato som mŕtvolu svojej vedľajšej ženy vzal a rozsekal som ju na kusy, ktoré som rozoslal do všetkých krajov dedičného vlastníctva Izraela, pretože spáchali podlú hanebnosť v Izraeli. ⁷ Keďže ste všetci Izraeliti, chopte sa veci a tu rozhodnite!“ ⁸ Všetok ľud povstal ako jeden muž a rozhodol: „Nikto z nás nepôjde do svojho stanu, nikto sa nevráti domov. ⁹ S Gibeou teraz naložíme takto: Lósom sa určí, ako pôjdeme proti nej. ¹⁰ Z každého izraelského kmeňa vyberieme desať mužov zo sta, sto z tisíca a tisíc z desiatich tisícov, aby sa starali o potravu pre ľud, ktorý prišiel benjamínskej Gebe odplatiť všetku ohavnosť, ktorú spáchala v Izraeli.“ ¹¹ Potom sa pri meste zhromaždili všetci Izraeliti ako jeden muž. ¹² Izraelské kmene rozoslali mužov do celého benjamínskeho kmeňa s odkazom: „Aký to zločin sa spáchal u vás?!“ ¹³ Teraz vydajte tých ničomníkov z Gibey. Ich smrťou odstránime zlo z Izraela.“ Benjamínovci však nechceli poslúchnuť výzvu svojich izraelských bratov ¹⁴ a zhromaždili sa zo svojich miest do Gibey na boj proti Izraelitom. ¹⁵ Benjamínovcov sa z miest v ten deň napočítalo dvadsaťšesťtisíc mečom ozbrojených mužov okrem sedemsto vybraných mužov, obyvateľov Gibey. ¹⁶ Medzi tými všetkými bolo sedemsto vybraných mužov ľavákov a všetci vedeli z praku presne vrhať kamene bez toho, aby pochybili. ¹⁷ Z Izraela bez Benjamína napočítali štyristotisíc mečom ozbrojených bojaschopných mužov. ¹⁸ Izraeliti šli do Bételu, aby sa spýtali Boha. Izraeliti sa pýtali: „Kto z nás má ísť prvý do boja proti Benjamínovcom?“ Hospodin odpovedal: „Ako prvý vyťiahne Júda.“ ¹⁹ Izraeliti ráno vstali a rozložili tábor oproti Gibe. ²⁰ Muži z Izraela nastúpili do boja proti Benjamínovcom a zoradili sa proti nim do boja oproti Gibe. ²¹ Benjamínovci vyrazili z Gibey a pobili toho dňa dvadsaťdvatisíc Izraelitov. ²² No ľud, izraelskí muži, sa vzchopil a znova sa zoradil do boja na tom istom mieste,

kde sa zoradil v prvý deň. ²³ Izraeliti vyšli do Bételu a do večera plakali pred Hospodinom. Potom sa spýtali Hospodina: „Máme znova ísť do boja proti našim bratom Benjamínovcom?“ Hospodín odpovedal: „Bojujte proti nim!“ ²⁴ Na druhý deň sa teda Izraeliti priblížili k Benjamínovcom. ²⁵ No aj na druhý deň Benjamínovci zaútočili proti nim z Gibey a z Izraelitov pobili ešte osemnásťtisíc mužov, hoci všetci vedeli zaobchádzať s mečom. ²⁶ Potom Izraeliti, všetok ľud, vystúpili hore do Bételu. Tam nariekali a sedeli pred Hospodinom celý deň až do večera, postili sa a priniesli Hospodinovi spaľované obety i obety spoločenstva. ²⁷ Potom sa Izraeliti spýtali Hospodina. V tom čase tam bola totiž archa Božej zmluvy ²⁸ a v tom čase vykonával pri nej kňazskú službu Pinchás, syn Eleazára, Áronovho syna. Izraeliti sa pýtali: „Máme ďalej bojovať proti synom nášho brata Benjamína alebo máme prestať?“ Hospodín odpovedal: „Bojujte, lebo zajtra vám ich vydám do rúk.“ ²⁹ Izrael prichystal proti Gibei zálohy zo všetkých strán. ³⁰ Na tretí deň Izraeliti vyšli do boja proti Benjamínovcom a ako vždy zoradili sa do boja proti Gibei. ³¹ Benjamínovci zaútočili proti ľudu a dali sa vylákať ďaleko od mesta. Ako predtým, začali aj teraz zabíjať mužov z ľudu. Na cestách, z ktorých jedna vystupuje do Bételu a druhá do Gibey, padlo na poli asi tridsať Izraelitov. ³² Benjamínovci si hovorili: „Porazíme ich ako predtým.“ No Izraeliti sa dohovorili: „Dajme sa na útek a tak ich vylákajme na cesty ďaleko od mesta!“ ³³ Nato všetci izraelskí muži opustili svoje miesta a zoradili sa pri Baal-Tamáre. Izraelská záloha však zatiaľ vyrazila zo svojho postavenia západne od Geby. ³⁴ Proti Gibei nastúpilo desaťtisíc vybraných mužov z celého Izraela a strhol sa taký tuhý boj, že Benjamínovci nezbadali, ako blízko je ich záhuba. ³⁵ Vtedy Hospodín porazil Benjamína pred Izraelom. Izraeliti toho dňa pobili dvadsaťpäťtisícsto mužov; všetci vedeli bojovať s mečom. ³⁶ Benjamínovci videli, že sú porazení. Izraelskí muži ustupovali pred Benjamínovcami, lebo sa spoliehali na zálohu, ktorú prichystali proti Gibei. ³⁷ Záloha vyrazila, vtrhla do Gibey a mečom pobila všetkých, čo boli v meste. ³⁸ Izraelskí muži sa dohodli s mužmi zo zálohy, že im dajú dymom z mesta znamenie. ³⁹ Preto sa izraelskí muži v boji obrátili a ustupovali. Benjamínovci začali zabíjať niekoľkých Izraelitov — zabili asi tridsať mužov — a hovorili si: „Porážame ich ako predtým.“ ⁴⁰ Vtedy začal stúpať z mesta stĺp dymu ako znamenie. Keď sa Benjamínovci ohliadli späť, videli, že z celého mesta vystupuje do neba dym ako pri

celostnej obete. ⁴¹ Potom sa izraelskí muži obrátili. Benjamínovci sa vyľakali, lebo videli, že im hrozí záhuba. ⁴² Obrátili sa a utkali pred Izraelitmi smerom na púšť, ale neunikli boju, a tí, čo vychádzali z mesta, spôsobili medzi nimi pohromu. ⁴³ Obkľúčili Benjamína, ustavične ho prenasledovali a deptali ho od Nóchy na východ až po Gibeu. ⁴⁴ Tak padlo z Benjamína osemnásťtisíc mužov, samých udatných bojovníkov. ⁴⁵ Keď sa Benjamínovci obrátili a utkali na púšť po skalu Rimmón, Izraeliti pozabíjali zvyšky z nich v počte päťtisíc mužov. Prenasledovali ich až po Gidóm a zabili z nich ešte dvetisíc mužov. ⁴⁶ Všetkých padlých Benjamínovcov toho dňa bolo dvadsaťpäťtisíc mužov schopných bojovať mečom, samých udatných bojovníkov. ⁴⁷ Šesťsto mužov sa obrátilo a zutekalo na púšť na skalu Rimmón; na skale Rimmón zostali štyri mesiace. ⁴⁸ Izraelskí muži sa vrátili k Benjamínovcom a pozabíjali ich mečom, pobili všetko, čo v meste zostalo nažive, teda aj dobytok a vôbec všetko, čo sa tam nachádzalo. Všetky mestá, ktoré našli, podpálili.”

Drahé sestry a milí bratia!

Odpoveďou na nekalú činnosť, o ktorej sme sa dočítali v devätnástej kapitole, je dnešný biblický text. Tu sme sa dočítali o tom ako nemorálne správanie ľudí žijúcich v mravnej pokrivenosti končí vyhasnutím ľudského života.

Bola to druhou manželkou izraelského muža. Celý príbeh teda začína zvláštne. Žena sa dopustí cudzoložstva, nakoniec sa vráti do domu svojho otca do Betlehema a opustí svojho manžela. Jej manžel všetko odpustí svojej žene a ide po ňu do domu jej otca. Keď však sa vracajú domov, zotmie sa, hľadájú si nocľah, no v Gibei ich spočiatku nikto nevíta. Nakoniec sa nájde človek, v ktorom stále žila bázeň pred Bohom a láska k ľudu Božiemu. Tento pohostinný muž im poskytol všetko, čo potrebovali.

Muži z Gibey sa však zhromaždili pred domom hostiteľa a žiadali prepustenie host'a. Hostiteľ ponúkol svoje dcéry, ale ich nepotrebovali, a tak levita ponúkol svoju manželku. Prijali to a „oni s ňou obcovali celú noc a zneužívali ju až do rána.“ Nakoniec žena zomiera na následky toho, čo jej urobili, a manžel rozseká telo na 12 kusov a pošle ich všetkým kmeňom Izraela. Ich reakcia je, že tento hanebný čin Gibejcov zahanbuje meno Hospodina a celý Izrael.

Ako odpoveď na tento skutok sa rady izraelských vodcov rozhodnú Gibeu potrestať. Celý Izrael sa zhromaždil v Micpe ako jeden muž. Názvy konkrétnych miest vyjadrujú, že všetci prišli zo severu až po juh a z východu až po západ.

Jeden kmeň bol výnimkou, a to kmeň Benjamína. Tohto spoločného stretnutia sa nezúčastnil.

Celkovo bolo zhromaždených 400 000 bojovníkov. Levita povedal, čo sa stalo jeho žene. Rozhodnutie rady bolo jednoznačné: zaútočiť na Gibeu v Benjamíne.

Je veľmi milé, že chcú konečne spolu niečo robiť a uvedomiť si, že to, čo sa u nich, vo vnútri spoločnosti deje, je ohavné a zlé. Ale idú proti vlastnej krvi. Táto vojna nemá víťaza, pretože celá komunita utrpí stratu.

Na túto spoluprácu čakali dlho. Prečo sa nedali dokopy skôr? Zachovajte si pozíciu podľa Boha. Netreba sa zdržiavať spájania sa, dokonca ani v cirkvi, proti tomu, čo nie je podľa Boha. Je už neskoro, aby zachránili situáciu. Viac ľudí sa zraní, ak odkladáme akciu ako patričnú reakciu na skutok, ktorý sa stal.

12-17.

Nemožno počítať s tým, že kmeň Benjamin pôjde proti rozhodnutiu. Nikdy by sme však nemali stáť na strane slabších, ale na strane správnej veci. Pozemská príslušnosť nemôže byť dôležitejšia ako aliancia s Hospodinom. Prvoradým cieľom bolo vyhnúť sa ďalšiemu krviprelievaniu, nechceli, aby zomreli nevinní, preto vyslali poslov k vodcom kmeňa Benjamin so žiadosťou o vydanie vinníkov. Ale namiesto vydania hriešnikov sa kmeň Benjamín chopil zbraní na obranu hriešnikov. Spomínať v tomto tíme ľavákov bola výhoda. V tom čase ich považovali za najlepších.

18-48.

Synovia Izraela nevyklúčujú Pána zo svojho boja. Izrael v prvom boji prehráva, ale nevzdávajú sa nadobro, lebo opäť stoja pred Hospodinom, celú noc plačú pred Hospodinom. Pýtali sa Ho, či majú pokračovať v boji proti svojmu bratovi Benjaminovi. Toto „verejné vypočutie“ sa uskutočnilo v Bételi, pretože tam vtedy bola archa zmluvy spolu s veľkňazom Pinchasom. Pánova odpoveď znela: Pochod proti Benjaminom je nutný! Po takejto konkrétnej odpovedi by sme čakali, že druhýkrát úplne vyhrajú, no nestalo sa tak. Bolo málo plaču, málo vnútorného boja, keď museli ísť proti vlastnej krvi. Pretože normálne, nikto nemá rád problémy so svojim

pokrvným bratom. V skutočnosti sme za normálnych okolností šťastní, keď sa rodina nášho brata rozrastá, nieto my sami svojimi bitkami zabíjame členov rodiny nášho brata. Ako to, že Pán prehovoril, aby povstali proti nim, a ani druhýkrát nevyhrali? Vo vojne brat proti bratovi bol odsúdený celý Izrael, nielen kmeň Benjamin.

IPt 4,17: „Veď už je čas, aby sa začal súd od Božieho domu. Ak sa však začne najprv od nás, aký bude koniec tých, čo sú neposlušní Božiemu evanjeliu?“

Posudzujeme iných, ale seba nie. Súd Boží bol správny, ale čo my sami? Dajme si pozor, aký úsudok vynášame na druhých. Pretože aj my budeme súdení, ak necháme prerásť jednu nemorálnu situáciu za druhou. Čo si dovoľujeme v spoločenstve ľudu, ktorý je Božím ľuďom a v ktorom chce panovať Hospodin a Jeho vôľa?

Po druhej prehre sa stal neistým o správnosti rozhodnutia Izraela. Znova išli do Bételu, kajali sa, plakali a prinášali spaľované obety i obety spoločenstva.

Spaľovaná obeta je obetou za hriech. Obeta spoločenstva je potvrdením zmluvy s Hospodinom. V porovnaní s Izraelcami o Benjaminovi nečítame, že by prejavili ľútosť. Zo strany Izraela je prítomné pravé pokánie.

A pýtali sa znova: „Máme ďalej bojovať proti synom nášho brata Benjaminá alebo máme prestať?“ Hospodin odpovedal: „Bojujte, lebo zajtra vám ich vydám do rúk.“

Ľud Boží pred bojom sa rozdelí na dve časti. Jeden tím útočí, druhý stojí v zálohe. Útočiaci tím predstiera útek a oddeľuje armádu od mesta. Benjaminov kmeň sa priskoro radoval, že ich znova premohli ako prvýkrát. Dovtedy ďalší tím prevezme mesto a vypáli ho. Zostáva 600 členná posádka namiesto 26 000 člennej Benjaminovej armády. Zutekajú ku skale. Ďalej ich neprenasledovali, no mesto bolo úplne zničené.

Drahí bratia! V zasľúbenej zemi nie je normálne, aby kmene Izraela proti sebe bojovali a nie proti cudzím národom a modlám.

Ak sme už prijali, že Boh nás vyviedol zo zajatia, z našich hriechov skrze Krista, potom by sme nemali bojovať proti sebe. Zbytočne strácame silu a ľudí a medzitým nebojujeme so skutočnými nepriateľmi. Vlastne náš najväčší nepriateľ je rád len vtedy, keď idú proti sebe rodinní príslušníci, cirkevní predstavitelia a cirkevníci, lebo takto má menej práce, lebo sa takto pekne Boží ľud sám zničí aj bez neho. Prečo nebojujeme s naším starým človekom, zlom, s uctievačmi idolov, ktorí žijú v našom prostredí? Aké smutné je, keď bratia a sestry v Kristovi vedú duchovný boj. Keď pokrvní bratia

idú proti sebe. Keby ich videli ich žijúci rodičia, alebo keby ich videli už nebohí rodičia, určite by nepovedali, že ty robíš správnu vec, moje neposlušné dievčatko, a robíš správnu vec, môj tvrdohlavý synček.

Ako nás vidí náš nebeský Otec? Dajme si predsavzatie pred Hospodinom, kajajme sa a plačme pred Jeho tvárou, aby sme naozaj vedeli, čo od nás žiada On sám, proti komu by sme mali bojovať a čo by sme mali robiť, aby následky nášho hriechu neboli lavínou pre spoločenstvo.

Nech nám náš Boh dá silu a pomoc, aby z našich úst vychádzalo úprimné pokánie a vyznanie hriechu, keď stojíme pred naším jediným Veľkňazom a prosíme o odpustenie a vedenie. Že nechceme byť takí, ktorí vykonávajú spravodlivosť, ale výkon spravodlivosti prenecháme Jemu, Ktorý je skutočným sudcom duchovného Izraela: „Ja som cesta, pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa.” (Jn 14,6) Dôverujme v Neho, verme v Neho, pretože Jeho pravda skôr či neskôr vyjde na povrch. Preto by sme mali vždy ďakovať iba Jemu za vedenie. Amen.

Biblický text: Skutky apoštolov 7. kapitola, 44-53. verše:

Čítam Božie Slovo, ktoré je zapísané v Knihe Skutkov apoštolov v siedmej kapitole od štyridsiateho štvrtého po päťdesiatytretí verš nasledovne:

„Naši otcovia mali na púšti stan svedectva, a to podľa príkazu toho, ktorý povedal Mojžišovi, aby ho zhotovil podľa vzoru, ktorý videl. ⁴⁵ Naši otcovia stan prevzali a za Jozuu ho priniesli na územie pohanov, ktorých Boh vyhnal spred našich otcov, kde bol až do dní Dávida. ⁴⁶ Dávid našiel milosť u Boha a žiadal, aby našiel Jákobovmu domu príbytok. ⁴⁷ No až Šalamún mu postavil dom. ⁴⁸ Lenže Najvyšší nebýva v domoch zhotovených rukou, ako hovorí prorok: ⁴⁹ Nebo je mojím trónom a zem podnožkou mojich nôh. Akýže mi postavíte dom, hovorí Pán, kde je nejaké miesto pre môj odpočinok? ⁵⁰ Neurobila to azda všetko moja ruka? ⁵¹ Vy tvrdošíjni s neobrezanými srdcami aj ušami, vy vždy odporujete Duchu Svätému; tak ako vaši otcovia. ⁵² Ktorého proroka vaši otcovia neprenasledovali? Zabili aj tých, čo predpovedali príchod Spravodlivého. Ale teraz ste sa jeho zradcami a vrahmi stali vy, ⁵³ ktorí ste prijali Zákon prostredníctvom anjelov, no nezachovali ste ho.“

Drahé sestry a milí bratia!

Siedma kapitola Skutkov apoštolov takmer opakuje najdôležitejšie udalosti Starého zákona a spomína skrze Štefana osoby, ktoré Pán použil ako nástroje vo svojom diele.

Diakón Štefan stále stojí pred súdom a odvážne prehovorí.

Hovorí o období v dejinách Izraela, keď sa usadili v zaslúbennej zemi a založili kráľovstvo. Tvoril sa akýsi náboženský rámec Izraelského ľudu, ktorý sa zakladal na vzťahu s Najvyšším.

Stan svedectva bol vyrobený na Boží príkaz a tento stan na púšti symbolizoval Hospodinovu prítomnosť. Chrám Boží bol však vybudovaný na základe ľudskej iniciatívy.

IKr 8,27: „Môže Boh prebývať na zemi? Ved' samove nebesia, ba ani najvyššie alebo ťa vauleman obsiahnuť! Tým menje tento dom kóry som postavil.“

Šalamún si bol vedomý toho, že dom, ktorý postavil, nemôže prijať Toho, Ktorého domovom je nebo. Hospodin nežije ľudskou rukou postavených štruktúrach. Štefan vo svojej kázni uprednostňuje stan svedectva, pretože nebol viazaný k miestu. Kde je Jeho ľud, tam je aj On.

Lk 1,32: „On bude veľký. Bude sa volať synom Najvyššieho a Pán, Boh, mu dá trón jeho otca Dávida.“

Lk 1,35: „Anjel jej odpovedal: „Duch Svätý zostúpi na teba a zatôni ťa moc Najvyššieho, a preto aj dieťa bude sväté a bude nazvané ‚Boží Syn‘.“

Nebo je to miesto, ktoré je Jeho trónom, a zem je podnožkou Jeho nôh.

Iz 66,1: „Takto hovorí Hospodin: „Nebesia sú mojím trónom a zem podnožkou pre moje nohy. Aký je to dom, čo mi postavíte, a aké miesto mi dáte na odpočinok?“

Ž 132,14: „Toto bude miesto môjho odpočinku na večné veky; tu budem bývať, lebo som si ho želal“

Štefan vo svojom svedectve správne prezentuje cirkev. Boh je oveľa väčší ako cirkev. Nemôže byť uzamknutý medzi múry kostola. Je prítomný všade. Nemôžeme ho vylúčiť z vlastného života, keď opustíme kostol ako budovu. Duch Boží pôsobí a aj dnes je pripravený povolať životy, ktoré Ho uctievať v duchu a pravde.

V Knihe Zjavení čítame o chráme nasledovné:

Zjav 21,22: „Chrám som však v ňom nevidel, lebo jeho chrámom je Pán, všemohúci Boh a Baránok.”

51-53.

Diakón na svoju obranu neprehovorí, ale prerozpráva dejiny Izraela, teda to, čo by nebolo známe jeho žalobcom. Cituje len zabudnutú pravdu, cituje aj slová proroka Izaiáša, ale márne.

„Vy tvrdošíjni s neobrezanými srdcami aj ušami, vy vždy odporujete Duchu Svätému; tak ako vaši otcovia.”

Charakteristika vyvolených ľudí žijúcich v minulosti platia aj v súčasnosti. Nikto nerád počuje o vlastných negatívnych vlastnostiach. Štefan si ale nezachraňuje vlastný život, ale poukazuje na hriech svojich. Najväčší problém majú so srdcom a s ušami. Veľa vecí sa im lepí na srdce, a tak nedokážu milovať Pána z čistého srdca a poslúchať ho a nechcú počuť Božie posolstvo. Sú tvrdohlaví, nie raz proroci touto vlastnosťou charakterizovali svojich súkmeňovcov.

Retrospektívne poukazujena na hriechy otcov, čím vyjadruje, že nie sú iní ako ich predchodcovia. On hovorí o konkrétnom hriechu a nie vo všeobecnosti. Stojí pred neposlušnými potomkami neposlušných generácií, sú to vrahovia Krista, ktorým bol zákon daný nadarmo, pretože nepoužívajú ho správne. Nosia vonkajšiu podobizeň kajnosti, ale ich vnútro je zhnité. Počujú Slovo, ale márne, zďaleka sa mu vyhýbajú. Dokonca idú proti dielu Ducha Svätého. Odvolávajú sa na Božie meno a pri tom volajú smrťou k Bohu, Ktorý ustavične im slúži.

Štefanov prejav by sa dal nazvať skôr svedectvom o Kristovi než obhajobou. Ide o to, že Ježiš ako Mesiáš prišiel, aby zaujal miesto v cirkvi a naplnil zákon, ktorý mu svedčí. Slovamí Jána Kálvina, Kristus je podstatou a účelom cirkvi aj zákona.

Úprimné slová diakona Štefana ho stáli život, ale vždy s čistým srdcom a načúvajúcim uchom stál pred Otcom, ako muž plný viery a Ducha Svätého. (Sk 6,5b) Amen.

Modlitba:

Dnes prichádzame pred Teba, náš veľkňaz, Ktorý si otvoril cestu k Otcovi a v mene ktorého môžeme stále prosiť o dar Ducha Svätého, aby si posilnil našu vieru a dal nám takú silnú dušu, ktorá hľadá len na Teba.

Prosíme, pozri sa na našu biednu situáciu a zodvihni hlavy nás všetkých a ubezpeč nás svojím Slovom, že už nepotrebujeme obhajobné reči, pretože Ty hovoríš za nás a prihováraš sa za nás u Otca, u Ktorého je odpustenie a milosť a čas, ktorý môžeme s vierou ako spoločenstvo očakávať. Keď Tvoja pravda konečne zvíťazí, nie je potrebné vysvetľovať alebo znovu prežívať udalosti. Ty vieš o všetko, s čím zápasíme.

Prosíme Ťa, aby si nás zachoval svojou láskou, ktorá nám stačí. Je tak dobré cítiť, že nemusíme bojovať každý deň sami. My sme tvoji, a dokážeme vyjadriť svoju vďačnosť za každé malé požehnanie, ktoré zažijeme, ak si s nami. Skrze Teba sa z našich nepriateľov môžu stať malé zrnká piesku, a už sa nestaráme s ich názormi a s ich chrapľavými hlasmi. Modlíme sa k Tebe za tých, ktorí trpia duchovnou potrebou a majú duchovné boje. Daj im svoj pokoj, ktorý presahuje každý ľudský rozum. Modlíme sa za smútiacich a za tých, ktorí sú pred alebo po operáciách. Ty pozdvihneš tie ruky, ktoré od Teba žiadajú každodenný chlieb a silu.

Modlíme sa za bratov a sestry, ktorí sa liečia, za manželské páry, za vzťahy medzi rodičmi a deťmi a tiež za súrodenecké vzťahy. Svojou láskou formuj naše rodiny.

Modlíme sa za začiatok akademického roka pre vysokoškolskú mládež. Daj im múdrosť, vytrvalosť a príležitosti, keď ťa budú môcť hľadať a nájsť a zažiť, že aj ich modlitby sú pred Tebou. Pre Ježiša Krista, vypočuj nás. Amen.

Požehnanie: Nech Otcova milosť, Kristova láska a sila Ducha Svätého posilňujúca našu vieru zostanú s nami všetkými. Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č.: 354: „Ježiš je Pánom nad svetmi...“